

ПРИПРЕМЕ ЗА ПОЛЛАГАНЬЕ ПРАВосуДНОГ ИСПИТА

Београд

2. октобар 2019. године

адв. Владимир Маринков
vladimir@guberna-marinkov.rs

КРИВИЧНО ПРОЦЕСНО ПРАВО

1. Мере за обезбеђење присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка
2. Предистражни поступак

**МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЋЕЊЕ
ПРИСУСТВА ОКРИВЉЕНОГ И
НЕСМЕТАНО ВОЋЕЊЕ
КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА**

**МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ПРИСУСТВА
ОКРИВЉЕНОГ**

МЕРЕ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ПРИСУСТВА ОКРИВЉЕНОГ

1. Позив
2. Довођење
3. Забрана прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем
4. Забрана напуштања боравишта
5. Јемство
6. Забрана напуштања стана
7. Притвор

ОПШТИ УСЛОВИ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ МЕРА

Чл. 189 ЗКП

1. Обавезна примена најблаже мере којом се може постићи сврха
2. Могућност кумулативног одређивања мера
3. Обавезно укидање или супституција изречене мере

ПОЗИВ

Чл. 191 ЗКП

Основна (рутинска) мера за обезбеђивање
присуства

Упућује јавни тужилац или суд

ПОЗИВ

Чл. 191 ЗКП

Позив садржи:

- Назив органа
- Име и презиме окривљеног
- Законски назив кривичног дела
- Место где окривљени има да дође
- Дан и час када треба да дође
- Назначење да се лица позива у својству окривљеног
- Упозорење да у случају недоласка може бити одређена тежа мера
- Службени печат
- Име и презиме јавног тужиоца/судије који позива

ПОЗИВ

Чл. 192 ЗКП

Први позив поред наведеног садржи и:

- Поуку о праву на браниоца
- Поуку о дужности обавештавања о промени адресе
- Правила о достављању окривљеном (чл. 188 ЗКП):
 - Истицање на огласној табли
 - Достављање пуномоћнику за пријем писмена

ПОЗИВ

Чл. 192 ЗКП

Ако окривљени није у стању да се одазове позиву услед болести или друге неотклониве сметње:

Саслушаће се у месту где се налази

Обезбедиће се превоз до зграде органа поступка или другог места где се радња предузима

ДОВОЂЕЊЕ

Чл. 195 и 196 ЗКП

Облик процесне принуде

Спроводи се на основу **Наредбе** јавног тужиоца или суда

Наредба је писана и није могућа жалба

Наредбу о довођењу извршава полиција

ДОВОЂЕЊЕ

Чл. 195 и 196 ЗКП

Услови за издавање Наредбе за довођење:

1. Ако уредно позвани окривљени не дође, а свој изостанак не оправда
2. Ако се није могло извршити уредно достављање позива, а из околности очигледно произлази да окривљени избегава пријем позива
3. Ако је донето решење о притвору

ДОВОЂЕЊЕ

Чл. 195 и 196 ЗКП

Наредбу за довођење припадника полиције, војних лица, Безбедносно-информативне агенције, Војнобезбедносне агенције, Војнообавештајне агенције или припадника службе за обезбеђење завода у којем су смештена лица лишена слободе

извршава њихова команда, односно завод.

Забрана прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем и посећивања одређених места

Чл. 197 и 198 ЗКП

Забрана прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем и посећивањем одређених места се одређује:

Ако постоје околности које указују да би окривљени могао ометати поступак утицањем на оштећеног, сведоке, саучеснике или прикриваче или би могао поновити кривично дело, довршити покушано кривично дело или учинити кривично дело којим прети.

Уз ову меру се може одредити обавеза јављања.

Забрана прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем и посеђивања одређених места

Меру одређује суд.

Пре потврђивања оптужнице на предлог тужиоца, после може и по службеној дужности

У току истраге одлучује судија за претходни поступак, после (подигнуте) оптужнице председник већа, а у претресу веће.

Уколико суд меру намерава да одреди по службеној дужности, неопходно је да претходно прибави мишљење тужиоца

Забрана прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем и посећивања одређених места

Окривљени ће се у решењу упозорити на могућност одређивање теже мере.

Решење се доставља и лицу у односу на које се мера односи.

Мера може најдуже трајати до правноснажности пресуде или упућивање на издржавање казне.

Суд мора преиспитати меру на свака 3 месеца.

Жалба је дозвољена и не задржава извршење.

ЗАБРАНА НАПУШТАЊА БОРАВИШТА

Чл. 199 и 200 ЗКП

Забрана напуштања боравишта одређује се:

Ако постоје околности које указују да би окривљени могао побећи, сакрити се, отићи у непознато место или у иностранство, суд може забранити окривљеном да без одобрења напусти место боравишта или територију Републике Србије.

ЗАБРАНА НАПУШТАЊА БОРАВИШТА

Уз забрану напуштања боравишта може се забранити и посета одређеним местима, наложити повремено јављање одређеном државном органу, или се може одузети путна исправа или возачка дозвола.

Овом мером се не може окривљеном ограничити право да живи у свом стану, да се несметано виђа са члановима породице, блиским сродницима и својим браниоцем

ЗАБРАНА НАПУШТАЊА БОРАВИШТА

Меру одређује суд.

Пре потврђивања оптужнице на предлог тужиоца, после може и по службеној дужности

У току истраге одлучује судија за претходни поступак, после (подигнуте) оптужнице председник већа, а у претресу веће.

Уколико суд меру намерава да одреди по службеној дужности, неопходно је да претходно прибави мишљење тужиоца.

ЗАБРАНА НАПУШТАЊА БОРАВИШТА

Окривљени ће се у решењу упозорити на могућност одређивање теже мере.

Суд решење доставља и МУП-у.

Ако окривљени коме је одузета путна исправа има неодложну потребу да путује, може му с вратити исправа, али је дужан да постави пуномоћника за пријем писмена и обећа да ће се одазивати на све позиве, или положи јемство.

Мера може најдуже трајати до правноснажности пресуде или упућивање на издржавање казне.

Суд мора преиспитати меру на свака 3 месеца.

Жалба је дозвољена и не задржава извршење.

ПРИВРЕМЕНО ОДУЗИМАЊЕ ВОЗАЧКЕ ДОЗВОЛЕ

Чл. 201 ЗКП

Привремено одузимање возачке дозволе може се одредити и као самостална мера ако се поступак води због:

- 1) кривичног дела у вези са чијим извршењем или припремањем је коришћено моторно возило;
- 2) кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја које је учињено са умишљајем.

Време за које је возачка дозвола одузета окривљеном урачунаће се у изречену казну одузимања возачке дозволе или меру безбедности забране управљања моторним возилом.

Одредбе о мери забране напуштања боравишта се сходно примењују.

ЈЕМСТВО

Чл. 202-207 ЗКП

Окривљени који треба да буде стављен у притвор или је већ у притвору због постојања разлога прописаних у члану 211. став 1. тач. 1) и 4) овог законика, може се оставити на слободи, односно може се пустити на слободу, ако он лично или неко други за њега пружи јемство да до краја поступка неће побећи и ако сам окривљени, пред судом пред којим се води поступак, да обећање да се неће крити и да без одобрења суда неће напустити боравиште.

Јемство увек гласи на новчани износ који суд одређује с обзиром на степен опасности од бекства, личне и породичне прилике окривљеног и имовно стање лица које даје јемство.

ЈЕМСТВО

Јемство може бити у:

полагању готовог новца,
хартија од вредности,

драгоцености или других покретних ствари веће
вредности

стављању хипотеке за износ јемства на непокретна
добра

личној обавези једног или више лица да ће у случају да
окривљени прекрши обећање платити утврђени износ
јемства.

ЈЕМСТВО

- Предлог за одређивање јемства могу поднети странке и бранилац или лице које за окривљеног даје јемство.
- Суд може и без предлога, а након прибављеног мишљења странака, одредити новчани износ који у конкретном случају може бити положен као јемство.
- Одлука о томе доноси се у решењу о одређивању притвора или у посебном решењу ако се окривљени већ налази у притвору.

ЈЕМСТВО

- У току истраге образложено решење о одређивању, одузимању или укидању јемства доноси судија за претходни поступак, а после подигнуте оптужнице председник већа, а на главном претресу веће.
- Ако јемство није предложио јавни тужилац, а поступак се води за кривично дело за које се гони по службеној дужности, суд ће пре доношења одлуке затражити мишљење јавног тужиоца.
- Против решења којим се одређује или одбија јемство може се изјавити жалба. Жалба не задржава извршење решења.

ЈЕМСТВО

- Ако окривљени прекрши обећање суд ће решењем одузети вредност која је дата као јемство у корист буџета Републике Србије.
- Према окривљеном из става 1. овог члана одредиће се притвор.

ЈЕМСТВО

- Према окривљеном за кога је положено јемство, одредиће се притвор ако на уредан позив не дође, а изостанак не оправда или ако се појави други разлог за одређивање притвора.
- У том случају, јемство се укида решењем, положени новчани износ, драгоцености, хартије од вредности или друге покретне ствари враћају се, а хипотека се скида.
- Тако ће се поступити и кад се кривични поступак правноснажно оконча решењем о обустави поступка или одбијању оптужбе или пресудом.
- Ако је пресудом изречена кривична санкција која се састоји у лишењу слободе, јемство се укида тек кад осуђени почне да издржава кривичну санкцију.

ЗАБРАНА НАПУШТАЊА СТАНА

Чл. 208 и 209 ЗКП

Ако постоје околности које указују да би окривљени могао побећи, или околности предвиђене у члану 211. став 1. тач. 1), 3) и 4) ЗКП, суд може забранити окривљеном да без одобрења напусти стан у којем борави и одредити услове под којима ће боравити у стану, као што су забрана окривљеном да користи телефон и интернет или да прима друга лица у стан.

Изузетно, окривљени може и без одобрења напусти стан ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лице са којим живи у стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи, односно имовину већег обима.

Окривљени је дужан да о напуштању стана, разлогу и месту на којем се тренутно налази, без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција.

ЗАБРАНА НАПУШТАЊА СТАНА

О одређивању мере одлучује суд на предлог јавног тужиоца, а после потврђивања оптужнице и по службеној дужности.

У току истраге решење доноси судија за претходни поступак, а после подигнуте оптужнице веће.

Ако меру није предложио јавни тужилац, суд ће пре доношења одлуке затражити мишљење јавног тужиоца.

Окривљени ће се у решењу упозорити да се против њега може одредити притвор ако прекрши изречену забрану.

Мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања на издржавање казне затвора.

Суд је дужан да свака три месеца испита да ли је даље трајање мере оправдано.

Против решења се може изјавити жалба. Жалба не задржава извршење решења.

ПРИТВОР

Чл. 210 - 216 ЗКП

Притвор се може одредити само под условима предвиђеним законом и само ако се иста сврха не може остварити другом мером.

Дужност је свих органа који учествују у кривичном поступку и органа који им пружају правну помоћ да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време и да поступају са нарочитом хитношћу ако се окривљени налази у притвору.

У току целог поступка притвор ће се укинути чим престану разлози на основу којих је био одређен.

ПРИТВОР

Притвор се може одредити ако:

- 1) се крије или се не може утврдити његова истоветност или у својству оптуженог очигледно избегава да дође на главни претрес или ако постоје друге околности које указују на опасност од бекства;
- 2) постоје околности које указују да ће уништити, сакрити, изменити или фалсификовати доказе или трагове кривичног дела или ако особите околности указују да ће ометати поступак утицањем на сведоке, саучеснике или прикриваче;
- 3) особите околности указују да ће у кратком временском периоду поновити кривично дело или довршити покушано кривично дело или учинити кривично дело којим прети;
- 4) је за кривично дело које му се ставља на терет прописана казна затвора преко десет година, односно казна затвора преко пет година за кривично дело са елементима насиља или му је пресудом првостепеног суда изречена казна затвора од пет година или тежа казна, а начин извршења или тежина последице кривичног дела су довели до узнемирења јавности које може угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка.

ПРИТВОР

У случају из става 1. тачка 1) овог члана, притвор који је одређен само због тога што се не може утврдити истоветност лица траје док се ова истоветност не утврди, а притвор који је одређен само због тога што оптужени очигледно избегава да дође на главни претрес може трајати до објављивања пресуде. У случају из става 1. тачка 2) овог члана, притвор ће се укинути чим се обезбедје докази због којих је притвор одређен.

Кад изрекне пресуду на казну затвора испод пет година, суд може оптуженом који се брани са слободје одредити притвор ако постоје разлози из става 1. тач. 1) и 3) овог члана, а оптуженом који се налази у притвору укинуће притвор, ако за притвор више не постоје разлози због којих је био одређен.

ПРИТВОР

О одређивању притвора одлучује суд на предлог јавног тужиоца, а после потврђивања оптужнице и по службеној дужности.

Пре доношења одлуке суд ће саслушати окривљеног о разлозима за одређивање притвора. Саслушању могу да присуствују јавни тужилац и бранилац.

Суд је дужан да на погодан начин обавести јавног тужиоца и браниоца о времену и месту саслушања окривљеног. Саслушање се може обавити и у одсуству обавештених лица.

Изузетно, одлука о одређивању притвора може се донети без саслушања окривљеног ако уредно позвани окривљени не дође, а свој изостанак не оправда и ако се није могло извршити уредно достављање позива, а из околности очигледно проишлази да окривљени избегава пријем позива.

Ако је притвор одређен у складу са ставом 4. овог члана, суд ће у року од 48 часова од часа хапшења саслушати окривљеног у складу са одредбама ст. 2. и 3. овог члана. Након саслушања, суд ће одлучити да ли ће одлуку о одређивању притвора оставити на снази или укинути притвор.

ПРИТВОР

Притвор се одређује решењем надлежног суда.

Решење о одређивању притвора садржи: име и презиме лица које се притвара, кривично дело за које се оно окривљује, законски основ за притвор, време на које је одређен притвор, време хапшења, поку о праву на жалбу, образложење основа и разлога за одређивање притвора, службени печат и потпис судије који одређује притвор.

Решење о притвору предаје се окривљеном у часу хапшења, а најкасније у року од 12 часова од часа притварања. У списима се мора назначити дан и час хапшења окривљеног и предаје решења.

ПРИТВОР У ИСТРАЗИ

Притвор у истрази може се одредити, продужити или укинути решењем судије за претходни поступак или КВ већа.

Решење о продужењу или укидању притвора доноси се по службеној дужности или на предлог странака и браниоца.

Против решења о притвору странке и бранилац могу изјавити жалбу. Жалба не задржава извршење решења.

Одлука о жалби доноси се у року од 48 часова.

На основу решења судије за претходни поступак, окривљени се може задржати у притвору највише три месеца од дана лишења слободе. Судија за претходни поступак дужан је да и без предлога странака и браниоца, по истеку сваких 30 дана испита да ли још постоје разлози за притвор и да донесе решење о продужењу или укидању притвора.

Веће непосредно вишег суда (члан 21. став 4.) може, на образложени предлог јавног тужиоца, из важних разлога продужити притвор највише за још три месеца. Против овог решења дозвољена је жалба која не задржава извршење решења.

Ако се до истека тих рокова не подигне оптужница, окривљени ће се пустити на слободу.

ПРИТВОР НАКОН ПОДИЗАЊА ОПТУЖНИЦЕ

Од предаје оптужнице суду па до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, притвор се може одредити, продужити или укинати решењем већа.

Решење о одређивању, продужењу или укидању притвора доноси се по службеној дужности или на предлог странака и браниоца.

Веће је дужно да и без предлога странака и браниоца испита да ли још постоје разлози за притвор по истеку сваких 30 дана до потврђивања оптужнице, а по истеку сваких 60 дана након потврђивања оптужнице па до **доношења првостепене пресуде**.

Против решења може се изјавити жалба. Жалба не задржава извршење решења.

Притвор који је одређен или продужен по одредбама ст. 1. до 5. овог члана може трајати до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а најдуже док не истекне време трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди.

ПРЕДЧИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Чл. 280-294 ЗКП

Предистражни поступак је први процесни стадијум који претходи формалној истрази јавног тужиоца.

Да би се водио предистражни поступак потребно је да **надлежни орган** стекне сазнање о учињеном кривичном делу које се гони по службеној дужности.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

САЗНАЊЕ О КРИВИЧНОМ ДЕЛУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА:

- 1.Кривична пријава
- 2.Други начин (чл. 282 ст. 1 ЗКП)

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

Државни и други органи, правна и физичка лица пријављују кривична дела за која се гони по службеној дужности, о којима су обавештена или за њих сазнају на други начин, под условима предвиђеним законом или другим прописом.

Непријављивање кривичног дела представља кривично дело.

Подносилац кривичне пријаве навешће доказе који су му познати и предузеће мере да би се сачували трагови кривичног дела, предмети на којима је или помоћу којих је учињено кривично дело и други докази.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

ПОДНОШЕЊЕ КРИВИЧНЕ ПРИЈАВЕ

Кривична пријава се подноси надлежном јавном тужиоцу, писмено, усмено или другим средством.

Ако се кривична пријава подноси усмено, о њој ће се саставити записник и подносилац ће се упозорити на последице лажног пријављивања. Ако је пријава саопштена телефоном или другим телекомуникацијским средством сачиниће се службена белешка, а ако је пријава поднесена електронском поштом сачуваће се на одговарајућем носиоцу података и одштампати.

Ако је кривична пријава поднесена полицији, ненадлежном јавном тужиоцу или суду, они ће пријаву примити и одмах доставити надлежном јавном тужиоцу.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Ако јавни тужилац не може оценити вероватност навода из кривичне пријаве, тј. ако подаци у пријави не пружају довољно основа да може одлучити да ли ће спровести истрагу или ако је на други начин сазнао да је извршено кривично дело, јавни тужилац може:

- 1) сам прикупити потребне податке;
- 2) позивати грађане
- 3) поднети захтев државним и другим органима и правним лицима да му пруже потребна обавештења.

Јавни тужилац може захтевати од полиције да прикупи потребна обавештења и да предузме друге мере и радње у циљу откривања кривичног дела и учиниоца.

Полиција је дужна да поступи по захтеву јавног тужиоца и да га обавести о мерама и радњама које је предузела најкасније у року од 30 дана од дана када је примила захтев.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Овлашћења јавног тужиоца

Јавни тужилац руководи предистражним поступком.

Ради вршења тих овлашћења јавни тужилац предузима потребне радње ради гоњења учинилаца кривичних дела.

Јавни тужилац може наложити полицији да предузима одређене радње ради откривања кривичних дела и проналажења осумњичених. Полиција је дужна да изврши налог јавног тужиоца, као и да га о предузетим радњама редовно обавештава.

У току предистражног поступка јавни тужилац је овлашћен да од полиције преузме вршење радње коју је полиција на основу закона самостално предузела.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Овлашћења полиције

Полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Полиција може: да тражи потребна обавештења од грађана; да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага; да за неопходно потребно време, а најдуже до осам часова ограничи кретање на одређеном простору; да предузме потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета; да распише потрагу за лицем и предметима за којима се трага; да у присуству одговорног лица прегледа одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, оствари увид у њихову документацију и да је по потреби одузме; да предузме друге потребне мере и радње.

О чинјеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, као и о предметима који су пронађени или одузети, саставиће се записник или службена белешка.

По налогу судије за претходни поступак, а на предлог јавног тужиоца, полиција може прибавити евиденцију остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица или извршити лоцирање места са којег се обавља комуникација.

О тим радњама полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа обавештава јавног тужиоца.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Доказне радње полиције

Ако полиција у предистражном поступку предузме доказну радњу о томе ће без одлагања обавестити јавног тужиоца.

Докази које је полиција прибавила предузимањем доказних радњи могу бити коришћени у даљем току кривичног поступка, ако су доказне радње спроведене у складу са ЗКП-ом.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Прикупљање обавештења од грађана

Полиција може позивати грађане ради прикупљања обавештења. У позиву се мора назначити разлог позивања и својство у коме се грађанин позива. Принудно се може довести лице које се није одазвало позиву само ако је у позиву било на то упозорено.

Приликом поступања по одредбама овог члана, полиција не може грађане саслушавати у својству окривљеног, односно испитивати у својству сведока или вештака, осим у случају из члана 289. овог законика.

Прикупљање обавештења од истог лица може трајати онолико колико је неопходно да се добије потребно обавештење, а најдуже четири часа, а по пристанку лица које даје обавештења и дуже.

Обавештења од грађана се не смеју прикупљати принудно.

Службена белешка о датом обавештењу прочитаће се грађанину који је обавештење дао, а он може ставити примедбе које је полиција дужна да унесе у службену белешку. Копија службене белешке о датом обавештењу издаће се грађанину, ако то захтева.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Прикупљање обавештења од грађана

Грађанин се може поново позивати ради прикупљања обавештења о истом кривичном делу али не може се поново принудно доводити.

По одобрењу судије за претходни поступак, председника већа или судије појединца, полиција може прикупљати обавештења и од притвореника, ако је то потребно ради откривања других кривичних дела или других учинилаца.

На основу прикупљених обавештења, полиција саставља кривичну пријаву у којој наводи доказе за које је сазнала приликом прикупљања обавештења. У кривичну пријаву не уноси се садржина изјава које су поједини грађани дали приликом прикупљања обавештења, осим исказа који је осумњичени дао.

Уз кривичну пријаву достављају се и предмети, скице, фотографије, прибављени извештаји, списи о предузетим мерама и радњама, службене белешке, изјаве и други материјали који могу бити корисни за успешно вођење поступка.

Ако полиција после подношења кривичне пријаве сазна за нове чињенице, доказе или трагове кривичног дела, дужна је да прикупи потребна обавештења и да извештај о томе, као допуну кривичне пријаве, достави јавном тужиоцу.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Саслушање осумњиченог

Кад полиција прикупља обавештења од лица за које постоје основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у предистражном поступку предвиђене овим законом, може га позивати само у својству осумњиченог. У позиву ће се осумњичени упозорити да има право да узме браниоца.

Ако полиција у току прикупљања обавештења оцени да позвани грађанин може бити сматран осумњиченим, дужна је да га одмах поучи о његовим правима а посебно о праву да узме браниоца који ће присуствовати његовом саслушању.

О тим радњама полиција ће без одлагања обавестити надлежног јавног тужиоца. Јавни тужилац може обавити саслушање осумњиченог, присуствовати саслушању или саслушање поверити полицији.

Ако осумњичени пристаје да да исказ, орган који обавља саслушање ће поступити у складу са одредбама овог законика о саслушању окривљеног под условом да су пристанак осумњиченог да буде саслушан и његов исказ током саслушања дати у присуству браниоца. Записник о овом саслушању се не издаја из списка и може се користити као доказ у кривичном поступку.

Ако јавни тужилац није присутан саслушању осумњиченог, полиција ће му без одлагања доставити записник о саслушању.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Задржаванье на месту извршења кривичног дела

Полиција може лица затечена на месту извршења кривичног дела упутити јавном тужиоцу или их задржати до његовог доласка, ако би та лица могла да дају податке важне за поступак и ако је вероватно да се њихово испитивање касније не би могло извршити или би било скопчано са знатним одуговлачењем или другим тешкоћама.

Задржаванье тих лица на месту кривичног дела не може трајати дуже од шест часова.

Полицијско хапшење

Полиција може неко лице ухапсити ако постоји разлог за одређивање притвора, али је **дужна да такво лице без одлагања спроведе надлежном јавном тужиоцу**. Приликом довођења, полиција ће јавном тужиоцу предати извештај о разлозима и о времену хапшења.

Ухапшени мора бити поучен о својим правима.

Ако је због неотклоњивих сметњи спровођење ухапшеног трајало дуже од осам часова, полиција је дужна да јавном тужиоцу овакво закашњење посебно образложи, о чему ће јавни тужилац сачинити службену белешку. Јавни тужилац ће у белешку унети и изјаву ухапшеног о времену и месту хапшења.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Хапшење при извршењу кривичног дела

Свако може ухапсити лице затечено при извршењу кривичног дела за које се гони по службеној дужности.

Ухапшени ће се одмах предати јавном тужиоцу или полицији, а ако то није могуће, мора се одмах обавестити један од тих органа.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Саслушање ухапшеног

Јавни тужилац дужан је да ухапшеног који му је доведен поучи о правима и да му омогући да у његовом присуству обавести браниоца непосредно или посредством чланова породице или трећег лица.

Ако ухапшени не обезбеди присуство браниоца у року од 24 часа или изјави да не жели да узме браниоца, јавни тужилац је дужан да га без одлагања саслуша.

Ако у случају обавезне одбране ухапшени не узме браниоца или изјави да неће узети браниоца, поставиће му се бранилац по службеној дужности.

Одмах после саслушања, јавни тужилац ће одлучити да ли ће ухапшеног пустити на слободу или ће судији за претходни поступак предложити одређивање притвора.

На захтев ухапшеног или његовог браниоца, члана породице ухапшеног или лица са којим ухапшени живи у ванбрачној или другој трајној заједници живота, или по службеној дужности, јавни тужилац може одредити лекарски преглед ухапшеног.

ПРЕДИСТРАЖНИ ПОСТУПАК

Задржававање осумњиченог

Ухапшеног и осумњиченог јавни тужилац може изузетно задржати ради саслушања најдуже 48 часова од часа хапшења, односно одазивања на позив.

О задржавању, јавни тужилац или, по његовом одобрењу, полиција одмах, а најкасније у року од два часа од када је осумњиченом саопштено да је задржан, доноси и уручује решење. У решењу морају бити наведени дело за које се осумњичени терети, основи сумње, дан и час лишења слободе или одазивања позиву, као и време почетка задржавања.

Против решења о задржавању осумњичени и његов бранилац имају право жалбе у року од шест часова од достављања решења. О жалби одлучује судија за претходни поступак у року од четири часа од пријема жалбе. Жалба не задржава извршење решења.

Осумњичени мора имати браниоца чим се донесе решење о задржавању. Ако осумњичени сам, у року од четири часа, не обезбеди браниоца, јавни тужилац ће му га обезбедити по службеној дужности.

Facts all fakes!